

код Херодота у књ. 2, бр. 102¹⁴, коментатори идентификују са целим Индијским океаном [78, прил. књ. 2, комент. 110]. И опет замена истока и запада (карта је преокренута). У књ. 4, бр. 37 Херодот идентификује Црвено море са Јужним (в. горе). Ово дефинитивно збуњује коментаторе, који покушавају да "уклопе" Херодота у оквиру традиционалних локализација (и традиционалног положаја карте). Сада су принуђени [књ. 4, бр. 13]¹⁵ да идентификују Црвено (тј. Јужно) море са Црним морем! [78, прил. књ. 4, комент. 12]. И опет замена истока и запада (у односу на Персијанце).

Дакле, Црвено море = Јужно = Црно = Северно = Средоземно = Персијски залив = Наше море = Индијски океан [78]. На исти начин се можемо уверити у могућност следећих идентификација по Херодоту: Асирија = Германија, Вавилон = Рим, Персија = Галија (Француска), Мидија = Мађарска. Чудно изгледају повремена помињања "крстонеја" и "крстона", града Крестона, области Кросеје. Анализа ових фрагмената рађа аналогију са средњовековним крсташима (узгред, "крос" је "крсташки термин") [78, стр. 27, 239, 240, 344, 345, 408, 524]¹⁶. Да ли су догађаји описани код Херодота исправно датирани?

Географска знања у Европи XVI века била су још веома далеко од савремених. На пример, на карти из 1522. године, коју је саставио Т. Окупарије (в. фонд ГИМ Москве), Европа и Азија су представљене у непрепознатљивим пропорцијама: Гренланд је полуострво Европе, Каспијско море је издужено хоризонтално и сл. Једина област представљена мање-више тачно је обала Средоземног мора, па и ту је Грчка представљена као троугао без Пелопонеза. Етнографске деформације: Дакија је смештена у Скандинавију, Албанија - на обали Каспијског мора, Готтиа (готи?) - на Скандинавском полуострву и сл. Али за једно столеће су се географска знања брзо накупила и, на пример, глобус из XVII века (в. фонд ГИМ Москве) са великом поузданошћу одражава реалност.

6.2. Географија религијских извора

Пуно питања настаје и у вези са географијом Библије. По нашем мишљењу Библија је један од најважнијих извора древне хронологије и историје и зато је изузетно важно имати поуздану географску локализацију догађаја описаних у њој. Горе смо навели податке о крајњој несигурности археолошких потврда традиционалних библијских локализација и неједнозначности читања географских назива. Почнимо од "вулканских фрагмената" Библије. Чињеница да многи библијски текстови описују вулканске појаве, примећена је одавно. Добро је позната реч Сион (ЦИУН), коју теолози интерпретирају као "стуб" [10]. Идентификација планина Сион, Синај и Хорив

¹⁴ "За њега (Сезостриса) свештеници причају да је први испловио на дугачким лађама из Арабијског залива и покорио народе на обали Еритрејског мора" [78', стр. 142] - прим. прев.

¹⁵ није јасно где [78', стр. 257] - прим. прев.

¹⁶ Крестон: књ.5, бр. 3, 5, књ. 7, бр. 124, 127; Кросеја: књ. 7, бр. 123 [78', стр. 326, 476, 477] - прим. прев.